

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
 CARL OTTO LENZ
 της 28ης Απριλίου 1989 *

*Κύριε πρόεδρε,
 Κύριοι δικαστές,*

A — Πραγματικά περιστατικά

1. Η νέα αυτή διαφορά μεταξύ της εταιρίας Hoogovens Groep BV, προσφεύγουσας, και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθής, αφορά το αν η τελευταία νομιμοποιούνταν, στο πλαίσιο του συστήματος των ποσοτώσεων για τα προϊόντα σιδήρου και χάλυβα, να προβεί αναδρομικά στον περιορισμό της δυνατότητας μεταφοράς ορισμένων ποσοτήτων αναφορές που είχε θεσπίσει.

2. Η Επιτροπή, εκδίδοντας τη γενική απόφαση 3485/85 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1985, σχετικά με την παράταση της ισχύος του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοτώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα¹, παρέτεινε την ισχύ του συστήματος των ποσοτώσεων για το χρονικό διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1986 μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1987, αν και για μικρότερη ποσότητα προϊόντων σε σχέση με την προηγούμενη ρύθμιση.

3. Βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 1, της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή μπορεί σε ορισμένες συγκεκριμένες περιπτώσεις να επιτρέψει σε μια επιχείρηση να προβάλει στη μεταφορά ποσοτήτων αναφοράς εντός των δύο ακολουθών ομάδων προϊόντων:

— Ια, Ιβ, Ιγ, Ιι και ΙΙΙ (της πρώτης ομάδας)·

— ΙΙΙ, ΙV και VI (της δεύτερης ομάδας).

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γερμανική.

1 — ΕΕ 1985, L 340, σ. 5.

4. Βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 2, η Επιτροπή μπορεί να επιτρέψει τις ανταλλαγές, πωλήσεις ή παραχωρήσεις του συνόλου ή τμήματος της παραγωγής και των ποσοτήτων αναφοράς σε περίπτωση οριστικής παύσεως της λειτουργίας, πωλήσεως ή μεταφοράς των οικείων εγκαταστάσεων σε τρίτη χώρα μετά την 1η Ιανουαρίου 1980. Η Επιτροπή μπορεί επίσης να επιτρέψει τη διενέργεια των ανωτέρω πράξεων στο πλαίσιο των σχεδίων αναδιαρθρώσεως που έχει εγκρίνει.

5. Βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 3, η Επιτροπή μπορεί, σε περίπτωση οριστικής παύσεως της λειτουργίας ή πωλήσεως και μεταφοράς μιας εγκαταστάσεως σε τρίτη χώρα μετά την 1η Ιανουαρίου 1980, να επιτρέψει στην εν λόγω επιχείρηση να μεταφέρει τις ποσότητες αναφοράς που αντιστοιχούν στην εγκατάσταση αυτή στις δύο ομάδες κατηγοριών προϊόντων που απαριθμούνται στην παράγραφο 1, υπό ορισμένες συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

6. Εκτιμώντας ότι από 1ης Ιανουαρίου 1987 η κατηγορία προϊόντων Ιγ δεν θα υπέκειτο πλέον στο σύστημα των ποσοτώσεων και ότι θα ήταν ευκατὰ η αποφυγή διαταραχών της αγοράς χάλυβα οφειλομένων στην τεχνητή διόγκωση των ποσοτήτων αναφοράς των παραμενόντων υπό ποσόστωση προϊόντων με τη μεταφορά των ποσοτήτων αναφοράς των προϊόντων που επρόκειτο να ελευθερωθούν, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 3524/86, της 19ης Νοεμβρίου 1986², περί τροποποιήσεως

2 — ΕΕ 1986, L 325, σ. 35.

της αποφάσεως 3485/85, με βάση το άρθρο 18 της αποφάσεως αυτής, και αποφάσισε να περιορίσει, με άμεση ισχύ, τις κατά το άρθρο 15, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 3485/85/ΕΚΑΧ δυνατότητες μεταφοράς μόνο στα προϊόντα των κατηγοριών Ια, Ιβ, Ιι, ΙΙΙ, ΙV και VI. Κατά συνέπεια, ήταν αδύνατη πλέον και με άμεση ισχύ η δυνατότητα μεταφοράς των ποσοτήτων αναφοράς από την κατηγορία Ιγ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3.

7. Κατόπιν της εν λόγω αποφάσεως, η καθής ενέκρινε αίτηση μεταφοράς της 19ης Νοεμβρίου 1986, αλλά απέρριψε δύο άλλες που υποβλήθηκαν μεταγενέστερα. Οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις προσέβαλαν³ τις αποφάσεις επί των δύο τελευταίων αιτήσεων ενώπιον του Δικαστηρίου.

8. Λαμβάνοντας υπόψη τις εν λόγω δύο προσφυγές, με τις οποίες εισήχθησαν προς εκδίκαση οι υποθέσεις 13/87 και 25/87, η Επιτροπή επανεξέτασε το σύνολο των ζητημάτων που τέθηκαν εν προκειμένω. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, προβαίνοντας σε νέα εκτίμηση των διαθέσιμων στοιχείων, μπορούσε να συναγάγει ότι οι ενδεχόμενες επιπτώσεις από τις μεταφορές ποσοτήτων αναφοράς δεν ήταν τόσο σοβαρές ώστε να δικαιολογούν το μέτρο της εξαιρέσεως των προϊόντων της κατηγορίας Ιγ από την εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 3485/85. Για το λόγο αυτόν, η Επιτροπή κατάργησε αναδρομικώς από τις 19 Νοεμβρίου 1986 την εν

λόγω απόφαση, εκδίδοντας την απόφαση 1434/87, της 20ής Μαΐου 1987⁴.

9. Την τελευταία αυτή απόφαση προσέβαλε η προσφεύγουσα, εκτιμώντας ότι εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας. Με την εν λόγω απόφαση η καθής κακώς δεν προέβλεψε διατάξεις που θα περιήγαν τη σχετική θέση της προσφεύγουσας στην αγορά σε εύλογο επίπεδο. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εν πάση περιπτώσει η καθής δεν θέσπισε μέτρα ικανά να αποτρέψουν τη σταδιακή επιδείνωση της σχετικής θέσεώς της στην αγορά. Το γεγονός απλώς και μόνον ότι η σχετική θέση της προσφεύγουσας επιδεινώθηκε σοβαρά και ότι εξακολούθει να επιδεινώνεται λόγω της προσβαλλομένης αποφάσεως επιβάλλει, κατά την προσφεύγουσα, τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι η καθής έκανε χρήση των εξουσιών της για την επίτευξη σκοπών ξένων προς εκείνους για τους οποίους της ανατέθηκαν οι εξουσίες αυτές.

10. Κατόπιν αυτού, η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί ότι η απόφαση είναι άκυρη στο σύνολό της ή τουλάχιστον μερικώς.

11. Η καθής ζητεί από το Δικαστήριο να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη ή, επικουρικώς, να την απορρίψει ως αβάσιμη.

12. Ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της καταργήσεως συγκεκριμένης εξαιρέσεως από το θεσπισθέν με την απόφαση 3485/85 γενικό σύστημα. Αλλά, κατ' αυτήν, η προσφεύγουσα δεν προσέβαλε την εν λόγω γενική απόφαση. Η καθής εκθέτει ότι, όσον αφορά τις υποθέσεις 226/86 και 285/86⁵, ο

3 — Υπόθεση 13/87, Thyssen Stahl AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· υπόθεση 25/87, Hoesch AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· με Διατάξεις της 30ής Σεπτεμβρίου 1987, το Δικαστήριο αποφάσισε τη διαγραφή των δύο αυτών υποθέσεων.

4 — Απόφαση 1434/87/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 20ής Μαΐου 1987, με την οποία καταργήθηκε η απόφαση 3524/86/ΕΚΑΧ περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 3485/85/ΕΚΑΧ σχετικά με την παράταση της ισχύος του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοτώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ 1987, L 136, σ. 39).

5 — Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1988 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 33, 44, 110, 226 και 285/86, Stahlwerke Peine-Salzgitter AG και Hoogovens Groep BV κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1988, σ. 4309.

λόγος στον οποίο η προσφεύγουσα στήριξε την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά της εν λόγω γενικής αποφάσεως 3485/85 συνίστατο στο ότι η εν λόγω απόφαση δεν καθιστούσε εφικτή την προσαρμογή των ποσοστώσεων παραδόσεως εντός της κοινής αγοράς και ότι η προσφεύγουσα δεν είχε επικαλεστεί επιδείνωση της σχετικής θέσεώς της στην αγορά.

13. Εν προκειμένω, η καθής θεωρεί τον εαυτό της υποχρεωμένο να μεριμνά για την ισόρροπη σχέση μεταξύ των επιχειρήσεων, αλλ' όχι και να προστατεύει απολύτως τις σχετικές θέσεις τους στην αγορά. Ισχυρίζεται επιπλέον ότι η ελευθέρωση της κατηγορίας προϊόντων Ιγ και η δυνατότητα διενέργειας μεταφορών δεν συνεπήχθησαν ουσιώδεις μεταφορές ποσοτήτων αναφοράς.

14. Τα λοιπά επιχειρήματα των διαδίκων πρόκειται να εξεταστούν, αν παραστεί ανάγκη, στο πλαίσιο της εξετάσεως των νομικών θεμάτων. Ως προς τα υπόλοιπα, παραπέμπω στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

B — Το νομικό μέρος

I — Επί του παραδεκτού της προσφυγής

15. Σύμφωνα με τα αιτήματα της προσφεύγουσας, η υπό κρίση διαφορά αφορά την απόφαση 1434/87. Στο βαθμό που η εν λόγω απόφαση περιέχει αυτοτελή ρύθμιση — την κατάργηση της αποφάσεως 3524/86 — η προσφυγή είναι παραδεκτή. Το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση περιορίζεται στην αποκατάσταση νομικής καταστάσεως η οποία, όσον αφορά την υπό κρίση περίπτωση, υφίστατο ήδη λόγω της υπάρξεως της αποφάσεως 3485/85 αποτελεί γεγονός που δεν αποτελεί εμπόδιο για την αναγνώριση του παραδεκτού. Τέλος, η έκδοση της αποφάσεως 3524/86

απέβλεπε στο να καταστήσει δυνατό να ληφθεί υπόψη ότι οι επιμυδαγγυρωμένες λαμαρίνες (της ομάδας Ιγ) είχαν εξαιρεθεί από το σύστημα ποσοστώσεων με την απόφαση 3746/86⁶.

16. Αλλ' έστω και αν κατά γράμμα η απόφαση 1434/87 επανέφερε σε ισχύ στην πράξη την προγενέστερη ρύθμιση, δηλαδή εκείνη της αποφάσεως 3485/85, πρέπει πάντως να υπογραμμιστεί ότι προσέδωσε στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 15 διαφορετική σημασία από εκείνη που είχαν προηγουμένως, στο βαθμό που καθίστατο πλέον δυνατή η διενέργεια μεταφορών ποσοτήτων αναφοράς από ελευθερωθείσα ομάδα προϊόντων. Συνεπώς, η απόφαση 1434/87 πρέπει να θεωρηθεί ως απόφαση, το κανονιστικό περιεχόμενο της οποίας καινοτομεί εν μέρει επί της ουσίας.

17. Πάντως, τα επιχειρήματα της καθής όσον αφορά το παραδεκτό πρέπει να ληφθούν υπόψη υπό την έννοια ότι η δυνατότητα διενέργειας των μεταφορών, κατ' εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 15 της αποφάσεως 3485/85, καταρχήν δεν μπορεί πλέον να αμφισβητηθεί. Στις υποθέσεις 226/86 και 285/86, η προσφεύγουσα είχε ζητήσει από το Δικαστήριο « να ακυρώσει στο σύνολό της ή τουλάχιστον μερικώς τη γενική απόφαση 3485/85 », με την απόφαση δε της 14ης Ιουλίου 1988 που εξέδωσε στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 33, 44, 110, 226 και 285/86, το Δικαστήριο ερμήνευσε το εν λόγω αίτημα της προσφεύγουσας ως συνιστάμενο κατ' ουσίαν στην επίκληση της ελλείψεως νομιμότητας της αποφάσεως 3485/85, και ειδικότερα τον άρθρον 5 αυτής. Το Δικαστήριο έκανε δεκτό το αίτημα αυτό, κρίνοντας ότι το άρθρο 5 ήταν άκυρο, στο βαθμό που δεν επέτρεπε τον καθορισμό των ποσοστώσεων παραδόσεως επί βάσεως που η Επιτροπή θεωρούσε εύλογη για τις επιχειρήσεις εκείνες των οποίων η σχέση μεταξύ

6 — Απόφαση 3746/86/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 1986, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 3485/85/ΕΚΑΧ σχετικά με την παράταση της ισχύος του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ 1986, L 348, σ. 1).

ποσοτώσεως παραγωγής και ποσοτώσεως παραδόσεως ήταν αισθητά κατώτερη από τον κοινοτικό μέσον όρο. Η προσφεύγουσα δεν εναντιώθηκε κατά της δοθείσας εκ μέρους του Δικαστηρίου ερμηνείας των αιτημάτων της· εν πάση περιπτώσει, δεν άσκησε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 67 του κανονισμού διαδικασίας, προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου, με συνέπεια να γίνεται δεκτό ότι το Δικαστήριο αποφάνθηκε ήδη επί του συνόλου των αιτημάτων της όσον αφορά την απόφαση 3485/85.

18. Δοθέντος, λοιπόν, ότι η προσφεύγουσα δεν προσέβαλε παρά το άρθρο 5 της αποφάσεως 3485/85 και όχι το άρθρο 15, παράγραφοι 2 και 3, και ότι το άρθρο 19 της εν λόγω αποφάσεως όριζε ότι η Επιτροπή επρόκειτο πριν από το τέλος του έτους 1986 να ζητήσει από το Συμβούλιο, μετά από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, τη σύμφωνη γνώμη του για την εξαίρεση νέων κατηγοριών προϊόντων από το σύστημα ποσοτώσεων από 1ης Ιανουαρίου 1987, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας μπορούν να γίνουν δεκτά μόνον όσον αφορά την προβαλλόμενη σταδιακή επιδείνωση της σχετικής θέσεώς της στην αγορά ως απόρροια της αποφάσεως 1434/87. Στο βαθμό όμως που η σταδιακή αυτή επιδείνωση αποδίδεται στους βασικούς κανόνες της αποφάσεως 3485/85, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη εν προκειμένω.

19. Απομένει λοιπόν προς εξέταση αποκλειστικά το αν η απόφαση 1434/87 εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας έναντι της προσφεύγουσας.

II — Επί του βασιίμου της προσφυγής

20. Πρέπει, καταρχάς, να υπομνηστεί ότι τόσο η απόφαση 3524/86 όσο και η απόφαση 1434/87 που καταργεί την πρώτη, έχουν ως νομικό έρεισμα το άρθρο 18 της αποφάσεως 3485/85, το οποίο εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να προβεί στις αναγκαίες προσαρμογές

εφόσον η αγορά προϊόντων σιδήρου και χάλυβα υφίσταται σημαντικές αλλαγές ή αν η εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως 3485/85 προσκρούει σε απρόβλεπτες δυσχέρειες.

21. Όπως προκύπτει ήδη από τη διατύπωση του άρθρου 18 της αποφάσεως 3485/85, η καθής διαθέτει συναφώς ευρεία εξουσία λήψεως αποφάσεως και εκτιμήσεως.

22. Ως τμήμα της αποφάσεως 3485/85, το άρθρο 18 πρέπει ασφαλώς να εκτιμηθεί μεταξύ άλλων σε λογική αλληλουχία με το άρθρο 58, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, που επιβάλλει στην Επιτροπή την υποχρέωση να καθορίζει ποσοτώσεις επί ευλόγου βάσεως στο πλαίσιο συστήματος ποσοτώσεων, πλην όμως δεν συντρέχει λόγος το άρθρο 18 να θεωρηθεί ότι συνιστά το αληθές μέσο για τον καθορισμό των ποσοτώσεων επί ευλόγου βάσεως. Οι εν λόγω επί ευλόγου βάσεως ποσοτώσεις πρέπει να καθορίζονται με βάση το άρθρο 5 της αποφάσεως, έστω και αν επιτρέπονται ορισμένες τροποποιήσεις με βάση τα επόμενα άρθρα.

23. Το άρθρο 18 αντίθετα αποσκοπεί στο να καταστήσει εφικτή την αντιμετώπιση σημαντικών αλλαγών της αγοράς προϊόντων σιδήρου και χάλυβα ή της υπερβάσεως απροβλέπτων δυσχερειών. Πρόκειται για διάταξη που αποσκοπεί στην επίλυση ζητημάτων που δεν είχαν ακόμη εντοπιστεί κατά το χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως 3485/85. Πάντως, σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την απάμβλυνση ενδεχομένων ανισοτήτων του όλου συστήματος των ποσοτώσεων.

24. Λαμβάνοντας υπόψη το εν λόγω πλέγμα, μπορώ να συνταχθώ με τα επιχειρήματα της καθής που εκθέτει ότι το άρθρο 18 πρέπει να χρησιμοποιηθεί για τη ρύθμιση συγκυριακών ζητημάτων και όχι για τη θεραπεία των διαρθρωτικών ζητημάτων της αγοράς των προϊόντων σιδήρου και χάλυβα.

25. Το Νοέμβριο του 1986, εποχή κατά την οποία ήταν ήδη γνωστό ότι τα προϊόντα της ομάδας Iγ δεν θα υπέκειντο πλέον στο σύστημα ποσοστάσεων από 1ης Ιανουαρίου 1987, η καθής εξέφρασε φόβους για την εκδήλωση διαταραχών στην αγορά των προϊόντων σιδήρου και χάλυβα λόγω τεχνητής διογκώσεως των ποσοτήτων αναφοράς των παραμενόντων υπό καθεστώς ποσοστάσεων προϊόντων εξαιτίας των μεταφορών ποσοτήτων αναφοράς προϊόντων που επρόκειτο να ελευθερωθούν στο μέλλον. Για το λόγο αυτό, η Επιτροπή έκρινε ότι ήταν σκόπιμο να εξαιρέσει την ομάδα Iγ από τις δυνατότητες μεταφοράς. Αν εκκινήσω τεκμαίροντας ότι οι φόβοι της καθής στηρίζονταν σε πραγματικά γεγονότα ή σε προβλέψεις που συνέτρεχε λόγος να ληφθούν σοβαρά υπόψη, το άρθρο 18 της αποφάσεως 3485/85 μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για τη λήψη παρόμοιου μέτρου.

26. Τη στιγμή που αποδείχθηκε ότι, λαμβάνοντας υπόψη μια διαφορετική εξέλιξη της συγκυρίας, οι ανησυχίες της καθής ήταν αδικαιολόγητες, η τελευταία είχε, κατ' εμέ, όχι μόνο το δικαίωμα αλλά και την υποχρέωση να καταργήσει την απόφαση 3524/86, πράγμα το οποίο και έπραξε, εκδίδοντας την απόφαση 1434/87. Έχοντας την πεποίθηση ότι οι ενδεχόμενες επιπτώσεις από τις μεταφορές ποσοτήτων αναφοράς δεν ήταν τόσο σοβαρές ώστε να δικαιολογούν την εξαίρεση των προϊόντων της ομάδας Iγ από την εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 3485/85, η καθής όφειλε να ενεργήσει όπως το έπραξε, δεδομένου ότι δεν συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 18. Πράγματι, στο μεσοδιάστημα οι πραγματικές προϋποθέσεις και οι νομικές βάσεις στις οποίες στηριζόταν η απόφαση 3524/86 εξαφανίστηκαν, εφόσον τα οικονομικά δεδομένα σημείωσαν διαφορετική εξέλιξη από εκείνη που είχε προβλέψει η καθής αρχικά.

27. Η καθής επικαλέστηκε περαιτέρω την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και την αρχή της ασφαλείας του δικαίου για να δικαιολογήσει τη συμπεριφορά της.

28. Είναι γεγονός ότι περί τα τέλη του 1985, όταν με την απόφαση 3485/85, της 27ης Νοεμβρίου 1985, η καθής εξαίρεσε από το σύστημα των ποσοστάσεων τα προϊόντα της ομάδας V (ράβδοι οπλισμού σκυροδέματος κυκλικής διατομής) καθώς και εκείνα της κατηγορίας Iδ (επιστρωμένες λαμαρίνες) από 1ης Ιανουαρίου 1986, δεν περιόρισε ούτε κατάργησε τις δυνατότητες μεταφοράς του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 234/84⁷ που εξακολούθησε να ισχύει μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1985. Επομένως, οι επιχειρηματίες είχαν, στο πλαίσιο της επιδίωξης της ελευθερώσεως από το σύστημα ποσοστάσεων, τη δυνατότητα να υποθέσουν παρόμοια ενέργεια της καθής, όπως επιβεβαιώσαν οι προσφυγές που ασκήθηκαν στις υποθέσεις 13/87 και 25/87.

29. Κατά τα λοιπά, δεν χωρεί καμιά αμφιβολία ότι η διατήρηση των δυνατοτήτων μεταφοράς του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 3485/85 είναι δικαιολογημένα, διότι αυτές συνδέονται με την οριστική παύση λειτουργίας ή τη μεταφορά σε τρίτη χώρα εγκαταστάσεων ή περαιτέρω με σχέδιο αναδιαρθρώσεως που ενέκρινε η Επιτροπή. Οι επιχειρήσεις που έκαναν χρήση των προβλεπόμενων στο εν λόγω άρθρο δυνατοτήτων μεταφοράς συνέβαλαν ήδη στην πράξη στην εξυγίανση της αγοράς των προϊόντων σιδήρου και χάλυβα, συμβολή της οποίας είναι δυνατή η επιβράβευση στο πλαίσιο του άρθρου 15, παράγραφοι 2 και 3, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις εν λόγω διατάξεις.

30. Στο παρόν στάδιο εξέλιξης, πρέπει να αναγνωριστεί, επομένως, ότι η καθής έκανε χρήση της εξουσίας εκτιμήσεως που της αναθέτει το άρθρο της αποφάσεως 3485/85 για την αντιμετώπιση των συγκυριακών δυσχερειών υπό την έννοια της εν λόγω διατάξεως. Η κατάργηση της αποφάσεως 3524/86 με την

7 — Απόφαση 234/84/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 1984, περί παρατάσεως του συστήματος επιτήρησεως και ποσοστάσεων παραγωγής ορισμένων προϊόντων για τις επιχειρήσεις της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ 1984, L 29, σ. 1).

απόφαση 1434/87 συνιστά περαιτέρω ενδεδειγμένη χρήση της εν λόγω εξουσίας, δεδομένου ότι ακριβώς η απόφαση που καταργήθηκε αποτελούσε απόφαση για την οποία δεν συγκεντρώνονταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 18.

αυτού του είδους στο πλαίσιο του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και της βασικής διατάξεως της αποφάσεως 3485/85 (άρθρο 5), δεν μπορεί α fortiori να τεθεί ζήτημα στο πλαίσιο του άρθρου 18 της εν λόγω αποφάσεως 3485/85, η οποία είναι ειδική διάταξη αφορώσα συγκυριακά μέτρα.

31. Στο βαθμό, λοιπόν, που στην υπό κρίση υπόθεση δεν συντρέχει κατάχρηση εξουσίας, αρκεί να παρατηρηθεί απερίφραστα ότι δεν μπορεί α fortiori να συντρέχει κατάχρηση εξουσίας έναντι της προσφεύγουσας.

32. Τα μέτρα που ελήφθησαν δυνάμει του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ προορίζονται στην πραγματικότητα να παράσχουν στο σύνολο της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα της Κοινότητας τη δυνατότητα να θέσουν υπό έλεγχο τους κινδύνους από καταστάσεις κρίσεως που μπορεί να ανακύψουν από τη μείωση της ζήτησεως σε συλλογική βάση και με πνεύμα αλληλεγγύης. Όπως προκύπτει από τη νομολογία, η διάταξη αυτή δεν αναγκάζει πάντως την καθής να διασφαλίσει ένα κατώτατο όριο παραγωγής σε συγκεκριμένη επιχείρηση εις βάρος των λοιπών επιχειρήσεων της Κοινότητας⁸, ούτε να της διασφαλίσει τη διατήρηση ορισμένης σχετικής θέσεως της στην αγορά⁹. Εφόσον δεν υφίσταται υποχρέωση

33. Για το λόγο αυτόν δεν είναι πλέον αναγκαίο να προβώ στην εξέταση των δισταγμών αριθμητικών στοιχείων που προσκόμισαν οι διάδικοι σχετικά με τον επηρεασμό της σχετικής θέσεως της προσφεύγουσας στην αγορά. Πρόκειται, αφενός, για αριθμούς που δεν είναι συγκρίσιμοι στο βαθμό που ορισμένοι αντιστοιχούν σε εκτιμήσεις και ορισμένοι, αντίθετα, σε πραγματικά αποτελέσματα. Επιπλέον, οι αριθμοί που αφορούν τη βαθμιαία επιδείνωση της σχετικής θέσεως της προσφεύγουσας (με εξαίρεση εκείνων της ομάδας Ιβ) εμφανίζουν απόκλιση μεταξύ 0,5 και 1,5 %, γεγονός που δεν θα μπορούσε σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί ως απαράδεκτο, έστω και αν υποτεθεί ότι η καθής ήταν υποχρεωμένη να διασφαλίσει τη σχετική θέση της προσφεύγουσας στην αγορά.

Γ — Συμπεράσματα

34. Λαμβάνοντας υπόψη όσα προεξέθεσα, προτείνω στο Δικαστήριο:

- 1) να απορρίψει την προσφυγή,
- 2) να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

8 — Βλέπε αποφάσεις της 7ης Ιουλίου 1982 στην υπόθεση 119/81, Klöckner-Werke AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1982, σ. 2627, ιδίως σ. 2650, και της 11ης Μαΐου 1983 στην υπόθεση 244/81, Klöckner-Werke AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1983, σ. 1451, ιδίως σ. 1482.

9 — Βλέπε Διατάξεις του προέδρου του Δικαστηρίου της 10ης Αυγούστου 1987 στην υπόθεση 209/87 R, EISA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1987, σ. 3453, και της 2ας Μαΐου 1988 στην υπόθεση 92/88 R, Assider κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Συλλογή 1988, σ. 2425.